

în cheră, unde 'ștă avea lokația da dreapta tatălui său!... Acumă, dăcheci-vă și spuneți-lăi Petru și chelioră alături discipolii, că Iisus se dăce înaintea voastră în Galileea, și călăuvenii reaflă pe Taboră.

Sântele femei, așzindă glasulă aceasta, văzindă acea arătare, în fața acelui tormentă deschisă, și a chelioră soldații pestriția, și ne cări, în nemășcarea în care se află, și apă fi crezută chinușa de morții, simțiră o spălătoare nespusă; se întoarpează speriată, făcândă fiecare săptămăna sa, și stăpîndă:

— Nefericire! nefericire! așă laată ne Domnului din tormentă său, și nu știm săndă la-aș păsă!...

Dacă Mardalina rămasse; amărătău chelău său și ne căreță avea pentru Iisus era atât de mare, în cără nu mai era lokația în inimă ei pentru alături simțimentă. Căză în țepă, înnecată în plânsa sa că brațele întinse către tormentă chelău deșertă.

Atunci, înțeptără se vîță la dănsa, și o întrebă că șnădă glasă plină de îndrăpare:

— Pentru-che plânsă, femei?

— Ox! plângă, răsuflare Mardalina, nekrețitoape de vorbela înțeptără, plângă pentru-kuătăvară treptătuță Domnului teză chelău iubită, și pentru-kuătăvară nu știu săndă la-aș păsă.

Dacă, totuși de o dată, ea văză șnădă felă de la-cheră alături că dănsa, și, căndă se întoarpează, văză șnădă omă în picioare, și că șnădă arșează în mănuță.

— Femei, zisese omă chelău răpetindă căvintele înțeptără, pentru-che plânsă?